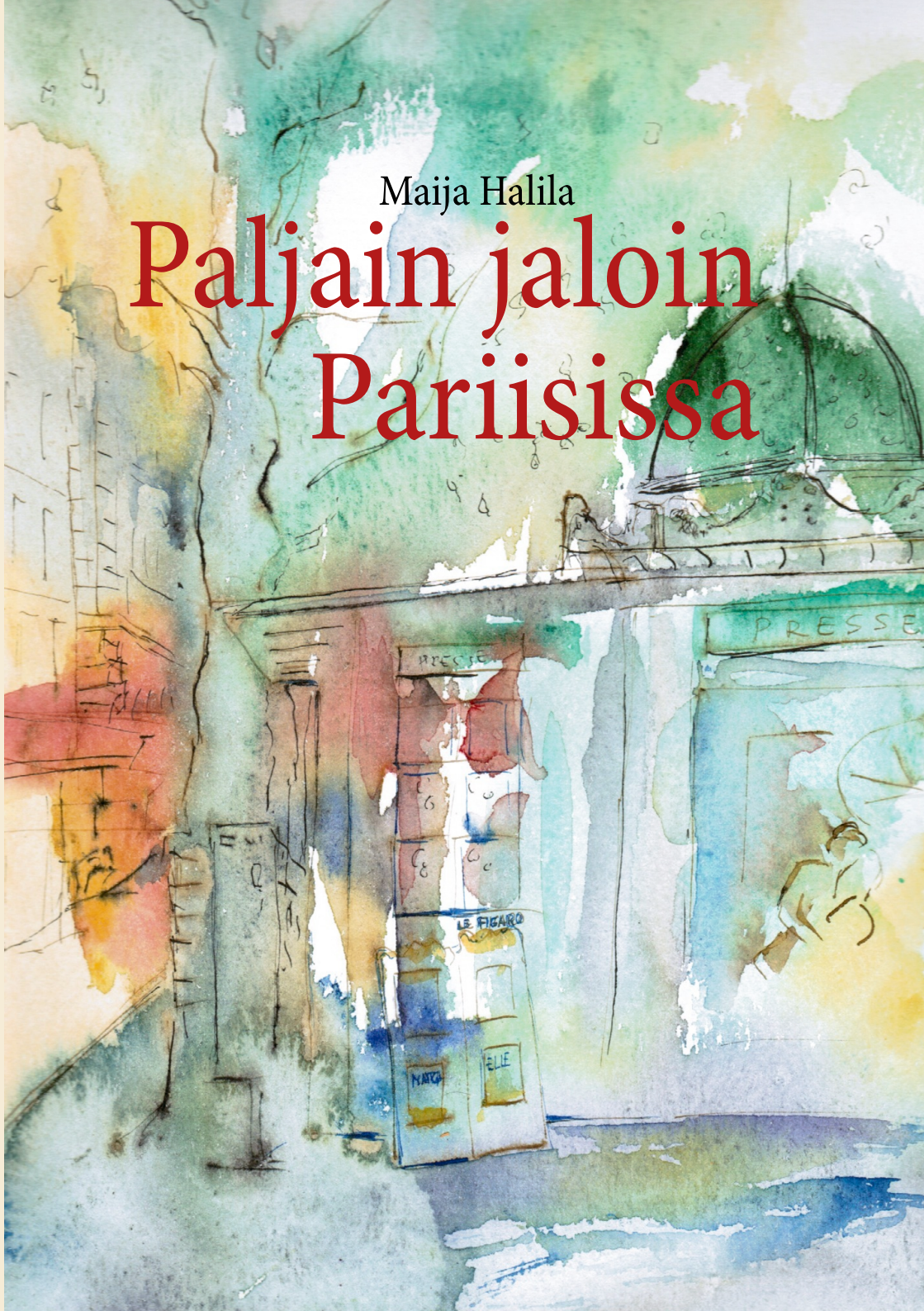

Maija Halila

Paljain jaloin Pariisissa

Paljain jaloin Pariisissa

Maija Halila

FLUCTUAT NEC MERGITUR

© 2013 Maija Halila

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-286-800-8

Maija Halila

PALJAIN JALON PARIISSA

"Le véritable voyage de découverte ne consiste pas à chercher de nouveaux paysages, mais à avoir de nouveaux yeux."

Todellinen löytöretki ei ole uusien seutujen etsimistä, vaan oppimista näkemään uusin silmin."

Marcel Proust

Matildan matkalaukku ei ollut suuri. Ei siihen mahdottomia tavaramääriä mahtunut. Päällimmäiseksi hän laskosti huolellisesti vaalean leninkinsä, Ellestä valitun mallin mukaan teetetyt. Sen alle jäivät pari huoletonta marimekkoa ja joku vakosamettinen puolihame, pusero sekä välttämättömät alusvaatteet. Pieni laukku oli näine varusteineen noin puolillaan. Tilaa oli jätettävä Pariisista hankittaville tavaroille.

Olikohan siinä nyt tarpeeksi? Pariisissa vallitsi kaikkien ennusteiden mukaan helle, ja Matildan olisi hurmattava Mats. Hiki-sissä vaatteissa olisi hankala olla hurmaava.

Uskaltaisiko hän luottaa siihen, että tarvittaessa löytäisi sieltä jotain sopivaa?

Hmm...Pariisista! Ehkä se olisi mahdollista, kun osittain sitä varten hän oli sinne matkustamassakin. Nyt matkalaukku kiinni! Nämä saisivat riittää. Niiden oli sitäpaitsi joka tapauksessa riitettäväkin, koska hänellä ei juuri muita matkaan kelpuutettavia vaatteita edes ollut.

Vaaleasta leningistä Matilda piti aivan erityisesti. Se oli hänen mielestään kaunis. Oljenkeltaisen kankaan hän oli valinnut harkiten: väri toisti kesäauringon vaalentamia kohtia hänen hiuksissaan ja kankaan vaalea väri korostaisi sopivasti kesän aikana saatua rusketusta. Leningissä oli hienot uurrokset olkapäillä, muuten se oli yksinkertainen, vähän helmaan päin levenevä, Yves Saint-Laurentin kehittämää, ns. trapetsimallia mukaileva mekko. Tyylikäs. Se olisi iltakäyttöön. Siinä työssä ompelija oli onnistunut täydellisesti.

Oma ompelija kuulosti paljon ylellisemmältä kuin olikaan. Matildan toiveet toteutti vanha, kelpo ompelijatar, käsistään käsitämättömän kätevä, isokokoinen, kolho nainen, joka oli jo vuosia aikaisemmin muokannut äidin vanhoista vaatteista Matildalle ja hänen sisarilleen kouluvaatteita. Teettäminen ompelijalla oli siis aivan luonnollinen tapa hankkia päälle pantavaa. Ompelijan tekemät vaatteet olivat lisäksi nykyoloissa, paitsi pukevampia, niin myös edullisempia kuin kaupan valmisvaatteet. Ompelijatar, niin taitava kun olikin, veloitti työstään hämmästyttävän vaatimattoman hinnan.

Vanhoista vaatteista muokatuissa vaatekappaleissa oli joskus näkynyt käännettyyn kankaaseen tyypillisiä värieroja ja kan-

kaiden niukkuus oli ajoittain aiheuttanut kyseenalaisia ratkaisuja. Mutta ei sellaisiin lapsena kiinnittänyt huomiota. Pääasia oli että oli vaatteet. Se oli aikaa, jolloin ei muutenkaan tarvinnut kantaa huolta arkisista asioista. Silloin kun päivät olivat aurinkoisia ja elämä tuntui muutenkin hymyilevän, ja kaikki sujui niin koulussa kuin kotonakin.

Mutta sitä kesti vain aikansa. Matilda muisti hyvin miten vaikeaa hänen oli ollut hyväksyä elämänsä muuttuminen puberteetin alkaessa. Kaikki alkoi vähitellen tympäännyttää. Kiviskän ompelemat vaatteet muuttuivat kamaliksi ja kaikki muukin muuttui vastenmieliseksi. Hyvistä suorituksista ansaitut stipendit tuntuivat armopaloilta yksinhuoltajan lapselle, eivätkä tuotaneet pienintäkään iloa. Päinvastoin. Ärsyttivät nekin.

Puberteetti oli yllättänyt Matildan. Hän luuli kuolevansa kun ensimmäiset kuukautiset alkoivat. Hän ei ollut mitenkään valmistautunut sellaiseen koettelemukseen. Kun hän sitten sai kuulla että sama riesa toistuisi kerran kuussa lähes koko loppuiän, hän toivoi kuolevansa.

Miten sellaista voi tapahtua ja miksi vain tytöille? Epäreilua, väärin, epäoikeudenmukaista, inhottavaa ja niin kammottavan epämukavaa. Vatsaa poltti ja kouristeli, syöminen oli mahdollonta ja entisetkin ruoat tulivat ylös. Ja se toistui, ja toistuisi joka ikinen kuukausi. Matilda kiemurteli tuskissaan ja itki ja kärsi, ja toivoi että olisi syntynyt pojaksi. Sitten hän rukoili että muuttuisi pojaksi ja sitten kirosi sitä, että oli syntynyt

tytöksi.

Mikään ei auttanut. Oli vain kestettävä sietämättömät kivut.

Kansikuvat: Maija Halila "Minun Pariisini"
Akwarelli ja tussi

9 789522 868008

BODTM
Books on Demand

www.bod.fi